

rektor Parrot ollid tedda sisse saadmas, ja se on siis nüid se uniwersität, mis paergogi Tarto linnas õitseb, kulus ja rikkas, ja kõige andetega ehitud, mis talle igganes tarwis. Se peamaja tõusis seal kohhal ülles, kos wannast Maarja keriko aed olli. Ka se Dome mäggi, mis enne kindellinn olli, ja kõik need oned, mis paergogi ta peal seiswad, kui: Tähttorn, Klinikum, Anatomikum, Bibliothek ja muud, on uniwersitāti pärrast, nõnda kui ka se kunninga aed (botanischer Garten), mis Emmajõe jões puusilla liggi õitseb. Kui nüid kõik olli walmis sanud, siis tulli Keiser Aleksander isse seia, tedda watama ja temmale omma õnne sowimist andma. Suur ja helde, kuidas ta ikka olli, ja rõmus, kui ta teisi rõnustatta jõudis, andis ta talle palju üllendamisi ja kaastwarra, kui sedda iggaüks isse selle ehitamisse kasso sees, mis paergogi meie uniwersitāti peal kui kõige kallimad üid oitakse, luggeda wõib. Temma kinnitusseks ja auks ütles ta seal issearranis neid kallid sõnno: „Wiimseks sowime Meie sedda uniwersitāti temma liikmette õigusse, temma wallitsejatte ole, kõige Meie truu allamatte austusse ja Meie tronipärrijatte kõige üllema kaitsemisse alla.“

Nõnda ehitas Keiser Aleksander ommas eldusses ja ommas murretssemises ta rahwa õpetusse pärrast jälle sedda uniwersitāti ülles, ja nõnda seisab ta siis nüid kohhal, temmale iggawesseks mallestusseks, ja meie laste lastele kas-

suks. Selle ue ehitamissest sadik on nüid jo pea 39 aastad möda lainud, mitto tuhhat noort innimest on seal omma ülleskaswatamist ja õppust sanud, ja sellega ni isse ennese kui kõige se rigi kassuks ello sisse astunud, mõnni kerik-issandaks, mõnni koolmeistriks, mõnni põllo mehheks ja mõnni wäe peale. Weel ellawad tännini kaks neist kõige effimestest õppetajadest meie ulgas: Professor Jaesche ja Morgenstern, jo mõllemad auga alliks sanud; need teised on jo siit ilmast ärra lainud iggawesse ello sisse. Se kõrd on meie uniwersitāti peal 47 õppetajad ja 573 õppijad ehk studentid, meie ja wõeralt maalt.

Nipalju se kõrd sest asjast. Jummalas walgus ja rahho kõikide üle, kes tarkusse ja eadusse järrele iggatsewad, ja sago jo peagi ka se pääwtullema, kos ka need waesed innimesed ja rahwad walgusses affaks kaima, kes weel tännini sedda iggatsemist põlle tundma sanud. D armad, kui tarkus ja eadus üks kõrd sedda ilma wallitsema saaks, siis kadduksid wistist temmast kõik õnnetused ja willetsused, mis nüid weel ni mõnnigi kõrd ebbausk, eksimenne ja muud pimmedusse teud innimeste nuhtlusseks ta sisse saatwad; siis waiüks temmast riid ja wain, lõppeks taggakuusamine ja kaddedus, äbbeneks roppus, ja tagganeks kõik pahhaus ja kurjus teggude kui mõttete sehhest. Siis saaks innimeste ello tõeste ärda, tassane ja waike ollema, kui üks suur rõmolinne päwa paiste,